

Schriftlezing: Hand. 2:1-13, Kerntekst: Hand. 2:11b
Thema: 'de Geest spreekt alle talen...'
Zingen: Ps. 118: 12, Ps. 143:10, Ps. 119:3, 9 en 65,
Ps. 135 :2 en 3, Ps. 117:1

Hoofdpunten van de preek

Hoe belangrijk is taal! Onmisbaar voor de onderlinge omgang.

Pinksteren is het wonder dat God ons (en anderen) aanspreekt in onze eigen taal. Hij wil met ons omgaan. De Geest maakt dit mogelijk.

De Geest spreekt alle talen

In Jeruzalem wonen mensen met allerlei nationaliteiten. Waarschijnlijk afkomstig uit de verstrooiing waarin joden eeuwenlang leefden.

Ongetwijfeld spreken ze de gangbare taal. De Geest kiest echter hun moederstaal uit. De taal die ze vertrouwd is, waarin ze denken, voelen, beslissen...

De Geest slaat de brug naar deze mensen. De vruchten daarvan plukken wij tot en met vandaag. In onze taal worden we aangesproken, de bijbel is in het Nederlands vertaald. Reden tot dankbaarheid en gehoorzaamheid.

Net zoals de apostelen hebben wij deze 'beweging' van de Geest te volgen en niet te weerstaan! Hoe? Door in de taal die onze medemens eigen is elkaar

en anderen aan te spreken met de grote daden van God.

Deze 'beweging' is van levensbelang. Voor onszelf en hen die buitenstaan. Het geloof is uit het gehoor. Het gehoor is door het verkondigde woord (Rom. 10:17).

De Geest maakt God groot

De Geest spreekt mensen aan met... de grootheid van God! Veelzeggend, deze inzet bij de heerlijkheid van God die blijkt in Zijn grote daden. Een echo van Deut. 11:2.

Het is onbekend wat er tot dat moment precies gezegd is. Maar in ieder geval horen de joden en jodengenoten daarin de Exodus geschiedenis..

Bekend is wat er volgt: vanuit de schrift wordt getoond hoe Jezus van Nazaret de vervulling is van al die woorden. Gods grootheid blijkt in Zijn trouw en in de verlossing die Hij biedt door de Gekruisigde.

De reacties op Gods grote daden gaan twee kanten op. Dronken, 'naar die gekke mensen moet je niet luisteren' (2:13). Of twijfel: 'wat wil dit zijn (2:12)?' De Pinkstergeschiedenis loopt daarop uit: de menigte die zich bekeert, prijst God (2:47). Dat is wat God wil.